

denes Selvstyre i deres egne Sager afviser Ministeren. Hvad nytter det saa, at de komme til ham? De ville jo blive viste ned ad Trapperne straks.

Det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen) gjorde, sidste Gang han havde Ordet, den Indrømmelse over for mig, at de 30,000 Kr., som Landboforeningerne modtage af Staten, bevirke, at Landboforeningerne kunne nøjes med et lavt Kontingent. Det er det, jeg har paastaet hele Tiden, at det netop er et lavt, et meget lavt Kontingent, der betales, thi det Kontingent er i Virkeligheden slet ingen Ting i Sammenligning med, hvad andre Foreninger maa betale. Jeg skal saaledes oplyse, at en Haandværkssvend, f. Eks. en Typograf, i Kontingent til de Kasser og Foreninger, han skal være Medlem af, maa betale omtrent 55 Kr. aarlig, o: 4 à 5 pCt. af sin Indtægt. Saadanne Kontingenter er der ikke Tale om i Landboforeningerne, og hvorfor er Kontingentet der saa lavt? Fordi Staten er saa velvillig her at give f. Eks. 12,500 Kr. til Landboforeningernes Hovedadministration. Hvis Landboforeningerne ikke fik saa stort et Tilskud af Staten, vilde de komme til at betale betydeligt mere i Kontingent, end de betale i Øjeblikket, og dette Merkontingent vilde være lige saa stort som, om ikke større, end det, der i Øjeblikket ydes til Husmændene. Naar man derfor vil se til Bunds i Sagen, yde de i Grunden ikke Husmændene noget, selv om de kunne paastaa, at de tage disse Penge af deres egne lokale Kasser, thi det er ikke mere, end de ellers vilde komme til at betale i forhøjet Kontingent. Det nytter ikke de Herrer at stille sig op paa en høj Piedestal og tro, at de sidde inde med en højere Visdom, og at vi andre ikke kunne se til Bunds i Regnskabet. Det er ganske vist tilsløret — det skal jeg indrømme — det er ganske vist lavet ret kunstigt, saa at, dersom man ikke kunde se gennem Tallene, se, hvad der ligger bagved, kunde man ikke komme til dette Resultat. Men det er det gode, at i Aar ligge disse Regnskaber her for os, det har ikke været Tilfældet tidligere, det er Socialdemokraterne, der have forlangt dem, og jeg takker den ærede Minister, fordi vi have faaet dem.

Nu have vi Papirerne paa Bordet og kunne dømmé om Sagen, og det viser sig, at, hvad jeg her har udtalt, er fuldt berettiget, at Landboforeningerne yde ikke noget til Husmændene. Nu sagde det ærede Medlem for Maribo (Reventlow), at han havde aldrig taget noget af Husmændenes Penge. Det tror jeg heller ikke, han har. Hvis han havde gjort det, hvis en Mand, der beklæder den sociale Stilling som det ærede Medlem, vilde tage nogle af disse Penge, vilde det ikke se godt ud. Det er i alt Fald ikke noget at staa op og rose sig af; det er en Selvfølge, at naar man vil ofre sig for en Sag, saa ofrer man sig for den, uden at der ydes Vederlag derfor, men saaledes er det ikke andre Steder. Jyderne se anderledes paa den Sag. Jeg skal saaledes oplyse, atovre ved de jyske samvirkende Landboforeninger er der et Beløb paa 3,484 Kr. 95 Øre, som er anvendt til Løn til Husmandskonsulenter, til Befordring af Dommere og til Tryksager. Nu oplyse Regnskaberne ikke, hvor meget Dommerne have faaet til Befordring, men jeg antager, at disse Dommere ere netop de Folk, der sidde i Landboforeningernes Bestyrelser; saa de have ikke gjort deres Arbejde helt gratis. Maaske de tage andre Folk til Hjælp, men det er saa ikke Husmændene, de bruge . . . (Stemmer: Jo!) Ja, maaske paa enkelte Steder, men der er netop kommet Klager frem paa Husmandsmøder over, at Husmændene ikke faa Lov til at være med til at dømmé i de Ting, her er Tale om at bedømme. For øvrigt skal jeg sige til det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen), at, naar han her siger, at han selv er en Husmand, født og vokset op i fattige Kaar, saa burde han, synes jeg, være den første, der stod som Talsmand for at skaffe sin Stand Selvstyre, den første, der gjorde sig til Talsmand for at afkaste det Afhængighedsforhold, hvori Husmændene staa til Gaardmænd og Proprietærer, og naar han ikke gør det, synes jeg, han svigter sin egen Stand. Det ærede Medlem lovede, at han vilde skaffe mig et Hus ude paa Heden, og mente, at saa vilde jeg faa et andet Syn paa Tingene. Det er muligt, at, hvis jeg kom til at leve under de Vilkaar, som Heden byder en Husmand, vilde jeg